अप्रदुष्टां स्त्रियं कृत्वा शूद्रकृत्याव्रतं चरेत् ।
अस्थिमतां सकृत्स्नं तु तथानस्थिमतामनः ॥२६९॥
मार्जारगोधानकुलमण्डूकश्वपतत्रिणः ।
कृत्वा त्र्यहं पिबेत्क्षीरं कृच्छ्रं वा पादिकं चरेत् ॥२७०॥
गजे नीलवृषाः पञ्च शुके वत्सो द्विहायनः ।
खराजमेषेषु वृषो देयः क्रौञ्चे त्रिहायणः ॥२७१॥
हंसश्येनकपिक्रव्याज्जलस्थलशिखण्डिनः ।
भासं च कृत्वा दद्याद्ग्रामक्रव्यादस्तु वर्त्तिकाम् ॥२७२॥
उरगेष्वायसो दण्डः पण्डके त्रपुसीसकम् ।
कोले घृतघटो देय उष्ट्रे गुञ्जा कृये ऽंशुकम् ॥२७३॥
तित्तिरौ तु तिलद्रोणं गजादीनामशक्नुवन् ।
दानं दातुं चरेत्कृच्छ्रमेकैकस्य विशुद्धये ॥२७४॥
फलपुष्पान्नरसजसत्त्वाघाते घृताशनम् ।
किञ्चित्सास्थिवधे देयं प्राणायामस्त्वनस्थिके ॥२७५॥
वृक्षगुल्मलतावीरुच्छेदने जप्यमृक्शतम् ।
स्यादौषधिवृथाछेदे क्षीराशी गोऽनुगो दिनम् ॥२७६॥
पुंश्चलीवानरखरैर्दष्टः श्वोष्ट्रादिवायसैः ।
प्राणायामं जले कृत्वा घृतं प्राश्य विशुध्यति ॥२७७॥